

faa betydelig Forøgelse af selve Dampfærgeforretningen, om jeg saa maa sige, at denne vil blive en Forretning, der nogenlunde kan betale sig. Naar det ærede Medlem, idet han sammenlignede Størrelsen af det Bidrag, som det sjællandske Jernbaneselskab skal yde til dette Anlæg, med det Bidrag, som det er foreslaaet at lade Staten yde, kom til det Resultat, at det sjællandske Jernbaneselskab slap altfor let derfra og ydede altfor Lidt, saa oversaa han vistnok fuldstændig, at Indtægten af disse Anlæg, af selve Dampfærgerne og af Dampfærgehavnene kommer Staten tilgode, medens det sjællandske Jernbaneselskab kun faar Deberlag for det Offer, som det gjør, ved en forøget Trafik paa sine Baner. Staten bliver Gier af Dampfærgerne og Dampfærgehavnene, hvorimod det sjællandske Jernbaneselskab ikke erhverver nogen Eiendoms-gjenskab ved denne Lov, men kun, som sagt, faar Udbygningen til en forøget Trafik. Jeg tror meget mere, at der er Anledning til at lykønske den ærede Minister til, at han har været istand til at formaa det sjællandske Jernbaneselskab, der ellers ikke er saa let at faae til Noget, til at yde saa stort et Bidrag til Tilveiebringelsen af denne meget nyttige Dampfærge. Den ærede sidste Læser bebrejdede Lovforslaget, at der ikke forelaa nogen Kalkule over den forøgede Godstrafik. I den Kommissionsbetænkning, som blev omdelt for nogle Maanedes siden, og som er forfattet af sagtyndige Mænd, have disse Mænd opgivet at opstille en saadan Kalkule, og jeg tror, de have anført tilstrækkelige Grunde, hvorfor de ikke kunde meddele noget Resultat derom. Enhver, der overhovedet kjenner Noget til Trafikken her tillands, kan danne sig et Skøn derom, uden at man derfor kan fordrø, at det i bestemte Tale skal angives, hvorledes det vil stille sig for Fremtiden, hvilket er ubilligt at forlange. Det kan næppe miskjendes, at naar denne Omladning af Gods, som nu nødvendigvis maa finde Sted, saafremt Godstrafikken skal gaa over Storebelt, kan undgaa, vil en stor Hindring for Godstransporten ad den nærmeste og letteste Vej være ryddet til Side, hvorfor altsaa en meget betydelig Forøgelse af Godstrafikken vil kunne ventes. Den ærede sidste Læser omtalte, at Godstrafikken over Storebelt var stegen ikke ubetydelig i de senere Aar. Naar man saaledes ser, at den er stegen, uagtet disse Omladninger paa begge Sider af Beltet have fundet Sted, saa tror jeg, at man deraf naturligen kan slutte, at naar disse Ulemper ere fjernede, vil Godstrafikken stige meget betydelig. Jeg behøver blot at henvise til Lillebelt, hvor Godstrafikken er stegen særdeles meget, siden Dampfærgerne kom istand. Jeg vil ikke med disse Udtalelser have sagt, at man skulde udsætte til nogen fjern Fremtid at søge Isstransportforholdene over Storebelt forbedrede; jeg haaber ogsaa, at den høitærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at afhjælpe de

Ulemper, som i den Henseende eksistere. Der er vel noget Afkrækkende ved de meget store Omkostninger, som dette Anlæg vil medføre, men vi maa paa den anden Side erkjende, at vi derved opfyldte en Pligt ikke alene mod os selv, men ogsaa mod hele Verden, idet Overgangen over Storebelt undertiden er den eneste Forbindelse mellem Sverrig og Norge og det hele øvrige Europa. Vi ville derved undgaa, at de Klager fra Udlandet, som hidtil have lydt, ikke komme til at gjentage sig.

Judenrigsministeren (Lobjesen): Det forekommer mig, at den ærede første Læser (Bjelsen) mere i Formen end i Realiteten udtalte sig imod dette Forslag. Den første Sætning, som det ærede Medlem gif ud fra, og som han oprindeligt lagde Vægt paa, var, at man skulde sørge for, at Transporten over Store Belt kunde gaa sikkert og bekvemt for sig under Isforhold; men ved senere at udtale sig om dette Forhold, yttrede han sig derhen, at det dog maatte erkjendes, at de Udgifter, som dette vilde medføre, vare saa betydelige, at der ikke kunde være Tale om at sølje Kommissionen paa dette Omraade, da det dog heldigvis var sjeldent, at Forholdene vare af den Bestaffenhed, at Tsen hundrede Transporten over Beltet. Det er netop denne selvsamme Tanke, der har været ledende for Regjeringen med Hensyn til Ordningen af dette Forhold; thi det vil dog vistnok Enhver indrømme, at vil man gjøre en betydelig Udgift for at sikre Transporten over Store Belt under Isforhold, saa maa man dog i alt Fald for denne betydelige Udgift have fuld Tilfikkning om altid at kunne komme over. Det hører nu til Anbtagelestilsældene, at man ikke under Isforhold kan komme over Store Belt med Dampskibe, men selv om vi vilde gjøre den største Udgift, som er nævnt i Kommissionens Forslag, vilde vi dog endnu ikke have nogen Tilfikkning om, at vi ikke paa enkelte Dage kunne være forhindrede fra at komme over Beltet. Det er jo nemlig en bekjendt Sag, at den ene eller den anden Nende, Ost eller Vest for Sprogø, meget ofte er saa fuld af Drivis, at man kan have Vanskelighed ved at komme over, selv om der var aabent Vand ved de Havneanlæg, som skulde anlægges ved Halskov og Knudsåhoved, og der vil ikke være Tale om Penge i tusindvis men i millionvis for at kunne staae saadanne store Havneanlæg. Regjeringen maa altsaa finde det urimeligt at gaa til Foranstaltninger, som ere af en saadan Bestaffenhed, at de end ikke indeholde Sikkerhed for, at man altid kan komme over Beltet under Isforhold. Det Eneste, som der altsaa laa for, var, om man skulde gjøre den temmelig store Udgift, som der her er Tale om under Nr. 2 i Bemærkningerne til Lovforslaget, for dog at have nogen Rimelighed for, at man kan komme over Beltet under Isforhold; men det forekommer mig, at